

Arrest

nr. 64 059 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...) De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 10/12/2009 bij de burgemeester van 2000 Antwerpen door (A.R.G.E.) (...), in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING:

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19/07/2009 van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr. M. Wathelet

Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr.198.769 van 9december2009 die de instructie dd.19/07/2009 betreffende de toepassing van het vroegere art.9, lid 3 en van art.9BIS van de vreemdelingenwet van 15december 1980 heeft vernietigd. Rekening houdende met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr. M. Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State: "De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven." "Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden." "In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid. Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Betrokkene wenst in aanmerking te komen voor de richtlijn van 19/07/2009 en haalt criterium 2.8A aan. Overwegende dat betrokkene géén vijf jaar onafgebroken in België heeft verbleven voorafgaand aan het indienen van haar huidige aanvraag dd. 10/12/2009. Betrokkene werd op 18/06/2006 afgevoerd uit de registers met bestemming Ecuador. Betrokkene kwam terug naar België met een nieuw C-visum — geldig voor 90 dagen, afgegeven in maart 2007. Er is een duidelijke onderbreking in haar verblijf in België. Zij voldoet m.a.w. niet aan de voorwaarden gesteld in criterium 2.8A (duurzame locale verankering — ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag — voor 18/03/2008 een wettige verblijfstitel in België of geloofwaardige pogingen hebben ondernomen om een wettige verblijfstitel in België te bekomen). De aanvraag voor een machtiging tot een verblijf zonder beperkingen wordt verworpen. Zij blijft wel in het bezit van haar huidige A-kaart geldig tot 13.01.2012 obv tewerkstelling met een geldige arbeidskaart B. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van artikel 62 Vreemdelingenwet, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur schending van de materiele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. DVZ oordeelt in de beslissing dat de aanvraag 9bis VW van verzoekster ontvankelijk doch ongegrond is vermits verzoekster niet voldoet aan criterium 2.8A van de Instructies van 19 juli 2010 omdat zij geen ononderbroken verblijf aantoonst. Verzoekster is het niet eens met de beslissing van de DVZ.

Eerste onderdeel.

Verzoekster heeft bij schrijven van 10 december 2009 haar aanvraag voor regularisatie gebaseerd op het criterium 2.8A en heeft een type formulier, stukken en een nota ter staving overgemaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt geen motief met betrekking tot de nota die door verzoekster werd overgemaakt. In die nota werd duidelijk bepaald dat verzoekster wegens ziekte tijdelijk het land heeft verlaten. Haar ziekte en de daaruit volgende onderbreking betekent een overmachtsituatie waar geen rekening mee is gehouden in de motivering van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt niet aangegeven op grond waarvan de DVZ tot de conclusie komt dat de inhoud van de nota niet weerhouden wordt als grond in de zin van artikel 9bis en de Instructies van 19 juli 2009. Uit de beslissing blijkt bij gevolg dat met een aantal duidelijke en niet-betwistbare elementen geen rekening is gehouden. De motivering van de bestreden beslissing kan bezwaarlijk afdoende worden genoemd nu het door verzoekster aangehaalde element in haar aanvraag geenszins wordt beantwoord (in die zin: R.v.St., nrs, 89.056, 20 juli 2000; 92.645, 25 januari 2001; 103.507, 12 februari 2002; 164.425, 7 november 2006; 166.201, 20 december 2006). De motivering is niet afdoende en schendt bijgevolg artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Tweede onderdeel.

Verzoekster heeft het grootste deel van haar verblijf legaal in België vertoefd in dit vanaf 2002. zoals bepaald in de nota eerst als studente later als vreemde werknemer. Een eerste onderbreking (2004) in het wettig verblijf is ontstaan door problemen bij de verlenging van haar BIVR. Tijdens deze periode is verzoekster in België gebleven weliswaar zonder verblijfsdocumenten. Een tweede onderbreking (2006) is ontstaan nadat verzoekster zwaar ziek is geweest en wenste te herstellen bij haar familie in haar thuisland. In deze periode van onderbreking is verzoekster gedurende enkele maanden teruggekeerd naar Equador, de andere maanden vertoefde ze zonder verblijf in België. Verzoekster heeft steeds haar verblijf in België gehad en dat verblijf is ononderbroken gebleken met uitzondering van het herstel van haar ziekte bij haar familie in Equador. Verzoekster merkt tevens op dat haar verblijf steeds legaal is

geweest op enkele korte perioden na. De motivering van de bestreden beslissing is in strijd met de gegevens van het administratief dossier en de motiveringsplicht wordt geschonden."

2.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: *"Betrokkene wenst in aanmerking te komen voor de richtlijn van 19/07/2009 en haalt criterium 2.8A aan. Overwegende dat betrokkene géén vijf jaar onafgebroken in België heeft verbleven voorafgaand aan het indienen van haar huidige aanvraag dd. 10/12/2009. Betrokkene werd op 18/06/2006 afgevoerd uit de registers met bestemming Ecuador. Betrokkene kwam terug naar België met een nieuw C-visum — geldig voor 90 dagen, afgegeven in maart 2007. Er is een duidelijke onderbreking in haar verblijf in België. Zij voldoet m.a.w. niet aan de voorwaarden gesteld in criterium 2.8A (duurzame locale verankering — ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag — voor 18/03/2008 een wettige verblijfstitel in België of geloofwaardige pogingen hebben ondernomen om een wettige verblijfstitel in België te bekomen). De aanvraag voor een machtiging tot een verblijf zonder beperkingen wordt verworpen. Zij blijft wel in het bezit van haar huidige A-kaart geldig tot 13.01.2012 obv tewerkstelling met een geldige arbeidskaart B."*

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekster voert aan dat "Uit de bestreden beslissing blijkt geen motief met betrekking tot de nota die door verzoekster werd overgemaakt. In die nota werd duidelijk bepaald dat verzoekster wegens ziekte tijdelijk het land heeft verlaten. Haar ziekte en de daaruit volgende onderbreking betekent een overmachtssituatie waar geen rekening mee is gehouden in de motivering van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt niet aangegeven op grond waarvan de DVZ tot de conclusie komt dat de inhoud van de nota niet weerhouden wordt als grond in de zin van artikel 9bis en de Instructies van 19 juli 2009".

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in de nota bij haar aanvraag heeft vermeld dat een tweede onderbreking zich heeft voorgedaan in 2006 en is ontstaan nadat zij zwaar ziek is geweest en in haar thuisland wenste te herstellen bij haar familie. Verzoekster heeft echter niet aangegeven dat haar ziekte een overmachtssituatie uitmaakte die zou maken dat zij toch voldoet aan de verblijfsvoorwaarde van punt 2.8A. Voorts vermeldde verzoekster dat zij enkele maanden is teruggekeerd naar Ecuador, en de andere maanden zonder verblijf in België te hebben verbleven. Verzoekster erkende in haar feitenrelaas aldus uitdrukkelijk, dat zij in 2006 het grondgebied heeft verlaten en is teruggekeerd naar haar herkomstland.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag ongegrond heeft verklaard.

Het enig middel is ongerond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC